

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของนักศึกษาอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรและวิทยาลัยสารพัดช่างพิจิตร อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร นี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรและวิทยาลัยสารพัดช่างพิจิตร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะในการเข้ามีส่วนร่วมในนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรและวิทยาลัยสารพัดช่างพิจิตร

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ลักษณะประชากร	n = 400 คน	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	326	81.5
หญิง	74	18.5
อายุ		
15 ปีหรือน้อยกว่า	10	2.5
16 ปี	93	23.2
17 ปี	94	23.5
18 ปี	73	18.2
19 ปี	59	14.8
ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป	71	17.8

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	n = 400 คน	
	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษาระดับ		
ปวช.	272	68.0
ปวส.	128	32.0
หลักสูตรระยะสั้น/นอกระบบ	0	0.0
สถานศึกษา		
วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร	337	84.2
วิทยาลัยสารพัดช่างพิจิตร	63	15.8
พักอาศัยอยู่กับใคร		
ครอบครัว	330	82.5
ญาติ	30	7.5
เพื่อน	19	4.8
อยู่คนเดียว	13	3.2
อื่นๆ (โปรดระบุ)	8	2.0
จำนวนกลุ่มหรือชมรมที่เป็นสมาชิกอยู่		
ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มหรือชมรมใดเลย	159	39.8
1 – 2 กลุ่มหรือชมรม	118	29.5
3 – 4 กลุ่มหรือชมรม	47	11.8
5 – 6 กลุ่มหรือชมรม	21	5.2
ตั้งแต่ 7 กลุ่มหรือชมรมขึ้นไป	55	13.8
งานอดิเรกหรือกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างบ่อยที่สุด		
เล่นกีฬา	217	54.2
เล่นดนตรี	27	6.8
อ่านหนังสือ	65	16.2
วาดภาพ	12	3.0
ถ่ายภาพ	9	2.2
อื่นๆ (โปรดระบุ)	70	17.5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	n = 400 คน	
	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษาใช้ชีวิตประจำวันภายนอกโรงเรียนอยู่กับใครมากที่สุด		
คนในครอบครัว	196	49.0
กลุ่มเพื่อนในโรงเรียน	130	32.5
กลุ่มเพื่อนนอกโรงเรียน	59	14.8
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	15	3.8
เมื่อพบปัญหาในชีวิตประจำวัน นักศึกษามักจะรับฟังคำแนะนำจากใครมากที่สุด		
ไม่ฟังคำแนะนำของผู้อื่น เชื่อตนเอง	49	12.2
ฟังคำแนะนำของเพื่อน	46	11.5
ฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	271	67.8
ฟังคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ในโรงเรียน	23	5.8
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	11	2.8
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รวมถึงหามาได้ด้วยตนเองในแต่ละเดือน ประมาณเดือนละเท่าไร		
น้อยกว่า 1,500 บาท	114	28.5
1,500 – 3,000 บาท	207	51.8
3,001 – 4,500 บาท	51	12.8
4,501 – 6,000 บาท	11	2.8
6,001 – 7,500 บาท	5	1.2
7,501 – 9,000 บาท	3	0.8
9,001 – 10,500 บาท	0	0.0
10,501 – 12,000 บาท	3	0.8
มากกว่า 12,000 บาทขึ้นไป	6	1.5

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 และเป็นเพศหญิงจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมาคืออายุ 16 ปี มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 มีอายุ 18 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 มีอายุ ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 มีอายุ 19 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และมีอายุ 15 ปีหรือน้อยกว่า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับ ปวช. มีจำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 และกำลังศึกษาในระดับ ปวส. มีจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 และเป็นนักศึกษวิทยาลัยสารพัดช่างพิจิตร จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับครอบครัว มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับญาติ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 พักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 พักอาศัยอยู่คนเดียว มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และอื่น ๆ ซึ่งระบุว่าอยู่กับแฟน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มหรือชมรมใดเลย มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาเป็นสมาชิกตั้งแต่ 1- 2 กลุ่มหรือชมรม มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 เป็นสมาชิกตั้งแต่ 7 กลุ่มหรือชมรมขึ้นไป มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 เป็นสมาชิกตั้งแต่ 3 – 4 กลุ่มหรือชมรม มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเป็นสมาชิกตั้งแต่ 5 – 6 กลุ่มหรือชมรม มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

งานอดิเรกหรือกิจกรรมที่นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำในเวลาว่างบ่อยที่สุดคือคือเล่นกีฬา มีจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาเป็นกิจกรรมอื่น ๆ เช่นเล่นเกมคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อ่านหนังสือ มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 เล่นดนตรี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 วาดภาพ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และถ่ายภาพ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

นักศึกษอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำวันภายนอกโรงเรียนกับคนในครอบครัวมากที่สุด มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาอยู่กับกลุ่มเพื่อนใน

โรงเรียน มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 อยู่กับกลุ่มเพื่อนนอกโรงเรียน มีจำนวน 59 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.8 และอื่น ๆ เช่นอยู่คนเดียว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

เมื่อพบปัญหาในชีวิตประจำวัน นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะรับฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครองมากที่สุด มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาไม่ฟังคำแนะนำของผู้อื่น เชื่อตนเอง มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ฟังคำแนะนำของเพื่อน มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ฟังคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ในโรงเรียน มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 อื่น ๆ คือไม่ทำอะไรเลย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รวมถึงหามาได้ด้วยตนเองในแต่ละเดือนประมาณเดือนละ 1,500 – 3,000 บาท มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาน้อยกว่า 1,500 บาท มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 ตั้งแต่ 3,001 – 4,500 บาท มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตั้งแต่ 4,501 – 6,000 บาท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 มากกว่า 12000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตั้งแต่ 6,001 – 7,500 บาท มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตั้งแต่ 7,501 – 9,000 บาท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และตั้งแต่ 10,501 – 12,000 บาท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล

ตารางที่ 3 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในด้านครอบครัว

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในด้านครอบครัว	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
1.	การสอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวในการคบเพื่อน	3.46	0.88	มาก
2.	การช่วยตักเตือนน้อง ๆ ไม่ให้ไปมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด	3.64	0.98	มาก
3.	การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปเล่นกีฬาในเวลาว่าง	3.30	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในด้านครอบครัว	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การมี ส่วนร่วม
4.	การพูดคุยถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติดกับสมาชิกในครอบครัว	3.40	0.94	ปานกลาง
5.	การสร้างความรัก ความผูกพัน ความอบอุ่นและความสามัคคีภายในครอบครัว	3.98	0.84	มาก
6.	การตั้งใจเรียนเพื่อให้พ่อแม่สบายใจและภาคภูมิใจ	4.16	0.80	มาก
7.	การประพฤติตนเป็นคนดีของพ่อแม่และครอบครัว	4.06	0.79	มาก
8.	การช่วยทำงานบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่	3.90	0.86	มาก
9.	การขอคำปรึกษาจากพ่อแม่เมื่อมีปัญหาในชีวิต	3.64	1.71	มาก
10.	การชักชวนพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวไปร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือประเพณีต่าง ๆ ของสังคม	3.34	0.94	ปานกลาง
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.69	0.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล ในด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เท่ากับ 3.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. การตั้งใจเรียนเพื่อให้พ่อแม่สบายใจและภาคภูมิใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.80 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
2. การประพฤติตนเป็นคนดีของพ่อแม่และครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.79 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

3. การสร้างความรัก ความผูกพัน ความอบอุ่นและความสามัคคีภายในครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

4. การช่วยทำงานบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

5. การช่วยดักเตือนน้อง ๆ ไม่ให้ไปมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

6. การขอคำปรึกษาจากพ่อแม่เมื่อมีปัญหาในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.71 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

7. การสอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวในการคบเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.88 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

8. การพูดคุยถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติดกับสมาชิกในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

9. การชักชวนพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวไปร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือประเพณีต่าง ๆ ของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

10. การชักชวนสมาชิกในครอบครัวไปเล่นกีฬาในเวลาว่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 แสดงผลระดับการมีส่วนร่วมในด้านโรงเรียน

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในด้านโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
1.	การร่วมกิจกรรมได้วาที่เกี่ยวกับยาเสพติดของโรงเรียน	2.67	1.12	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในด้านโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การมี ส่วนร่วม
2.	การให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ	3.53	1.09	มาก
3.	การแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในโรงเรียนให้อาจารย์รับทราบ	2.91	1.06	ปานกลาง
4.	การเข้ารับการฝึกอบรมหรือการเข้าค่ายเพื่อเพิ่มทักษะในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.13	0.96	ปานกลาง
5.	การร่วมจัดหรือรับชมนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดของโรงเรียน	3.22	1.00	ปานกลาง
6.	การเข้าร่วมกิจกรรมการเดินทางรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	3.30	0.98	ปานกลาง
7.	การเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดในโรงเรียน	3.42	1.03	มาก
8.	การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน	3.50	0.96	มาก
9.	การชักชวนเพื่อนมาร่วมกันทำงานอดิเรกเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.52	0.95	มาก
10.	การเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดหลังเคารพธงชาติในตอนเช้า	3.21	1.14	ปานกลาง
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.24	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล ในด้านโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางเท่ากับ 3.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. การให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.09 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
2. การชักชวนเพื่อนมาช่วยกันทำงานอดิเรกเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
3. การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มหรือชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.025 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
5. การเข้าร่วมกิจกรรมการเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
6. การร่วมจัดหรือรับชมนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
7. การเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดหลังเคารพธงชาติในตอนเช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.14 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
8. การเข้ารับการฝึกอบรมหรือการเข้าค่ายเพื่อเพิ่มทักษะในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
9. การแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในโรงเรียนให้อาจารย์รับทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
10. การร่วมกิจกรรมได้วาที่เกี่ยวกับยาเสพติดของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.12 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงผลระดับการมีส่วนร่วมในด้านสังคม

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การมี ส่วนร่วม
1.	การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มหรือชมรมเพื่อการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ภายนอกโรงเรียน	3.27	1.00	ปาน กลาง
2.	การแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้กับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ	2.78	1.10	ปาน กลาง
3.	การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในหมู่บ้านหรือชุมชน	3.46	1.85	มาก
4.	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของ ยาเสพติดกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม	3.22	0.95	ปาน กลาง
5.	การชักชวนบุคคลใกล้เคียงตัวไปอ่านหนังสือใน ห้องสมุดประชาชน	2.96	1.00	ปาน กลาง
6.	การรับฟังข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดจากหมู่บ้านหรือชุมชน	3.32	1.00	ปาน กลาง
7.	การเข้าร่วมการประกวดร้องเพลงและดนตรี	2.66	1.21	ปาน กลาง
8.	การชักชวนเพื่อนนอกโรงเรียนไปบริจาคเลือด	2.79	1.16	ปาน กลาง
9.	การแจ้งข้อมูลหอพักหรือสถานบริการที่ผิด กฎหมาย	2.68	1.16	ปาน กลาง
10.	การให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือให้กับเพื่อนที่ กำลังมีปัญหาในชีวิต	3.43	0.99	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม		3.06	0.79	ปาน กลาง

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบาย
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล ในด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

โดยมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางเท่ากับ 3.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในหมู่บ้านหรือชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.85 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

2. การให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือให้กับเพื่อนที่กำลังมีปัญหาในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

3. การรับฟังข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจากหมู่บ้านหรือชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

4. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มหรือชมรมเพื่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ภายนอกโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

5. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

6. การชักชวนบุคคลใกล้เคียงตัวไปอ่านหนังสือในห้องสมุดประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

7. การชักชวนเพื่อนนอกโรงเรียนไปบริจาคเลือด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

8. การแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.10 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

9. การแจ้งข้อมูลขอพักหรือสถานที่บริการที่ผิดกฎหมาย มีค่าเท่ากับ 2.68 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

10. การเข้าร่วมการประกวดร้องเพลงและดนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.21 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในแต่ละด้าน

ด้านที่	การมีส่วนร่วม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การมี ส่วนร่วม
1.	ด้านครอบครัว	3.69	0.54	มาก
2.	ด้านโรงเรียน	3.24	0.71	ปาน กลาง
3.	ด้านสังคม	3.06	0.79	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม		3.32	0.69	ปาน กลาง

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. ด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

2. ด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.79 แปลความหมายได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะในการเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล

3.1 ด้านครอบครัว

ปัญหาและอุปสรรค นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ทำให้ไม่มีโอกาสหรือไม่กล้าเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ

รัฐบาลเนื่องจากไม่มีเวลาว่างเนื่องจากต้องเรียนหนังสือแล้วยังต้องทำงานแบ่งเบาภาระของครอบครัวด้วย การรับทราบข่าวสารการจัดกิจกรรม สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีโอกาสอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมหน้ากัน การไม่กล้าพูดและแสดงออก การขาดความร่วมมือของสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งกลัวว่าจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวให้ได้รับความเดือดร้อน ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

“ไม่มีเวลาว่าง เนื่องจากต้องมาเรียน”

“ไม่รู้ข่าวสารการอบรมว่าวันไหน”

“ติดงานหรือการบ้าน”

“ไม่ว่าง ต้องขายของ”

“เพราะไม่มีเวลาว่างมาก เพราะต้องทำงาน”

“การให้ความร่วมมือของคนในครอบครัวไม่ค่อยให้ความสำคัญ”

“กลัวภัยที่จะเกิดกับตนเองและครอบครัวทำให้เดือดร้อนครับ”

ข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามามีส่วนร่วม นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างทั่วถึง นักศึกษาเองต้องพยายามหาเวลาว่างให้กับตัวเอง ควรมีการใช้สื่อโฆษณากิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีการเปิดโอกาสให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้นด้วย ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาดังต่อไปนี้

“หาเวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรม “

“จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ตรงกับวันหยุดหรือเวลาว่าง”

“พยายามหาเวลาว่างให้กับตนเอง”

“ให้มีการประกาศการอบรมในสถานที่ต่าง ๆ ให้มาก”

“จัดกิจกรรมบ่อย ๆ หลาย ๆ ครั้ง”

“ไม่กล้าแสดงออกกับคนเยอะ ๆ”

“กลัวพ่อแม่เข้าใจผิดว่าติดยา”

3.2 ด้านโรงเรียน

ปัญหาและอุปสรรค นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ทำให้ไม่มีโอกาสหรือไม่กล้าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลคือ การที่เป็นคนขี้อาย ไม่กล้าแสดงออกต่อหน้าคนจำนวนมาก การที่ไม่ได้รับทราบข่าวสาร

จัดกิจกรรมของวิทยาลัย การไม่มีเวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากตรงกับเวลาเรียน ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมห้องเรียน กิจกรรมมีน้อย ขาดความหลากหลาย ไม่ดึงดูดใจ การที่กลัวมีปัญหากับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันหรือนักศึกษารุ่นพี่ในวิทยาลัย การคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเป็นสาขาวิชาทำให้ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ยังเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจฝ่ายเดียว รวมถึงการที่มีบ้านอยู่ไกลจากวิทยาลัยด้วย ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาดังต่อไปนี้

“ไม่รู้ข่าวในวิทยาลัย”

“ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม เพราะวิทยาลัยเลือกเป็นสาขาวิชาไปร่วม”

“ไม่ว่างต้องเรียนหนังสือ น่าจะจัดในคาบวิชากิจกรรม”

“ไม่กล้าแสดงออก อายคนมาก”

“กิจกรรมที่สนุกสนานสอดคล้องกับความรู้ ดึงดูดความสนใจ”

“ตำรวจต้องทำหน้าที่ให้ดี เป็นหน้าที่ของตำรวจเขา”

“กลัวมีปัญหากับเพื่อนกับรุ่นพี่ในวิทยาลัย”

ข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามามีส่วนร่วม นักศึกษาอาชีวศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล โดยให้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้บ่อยขึ้น หลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่ตรงกับเวลาเรียนหนังสือ ควรมีการจัดกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย ให้มีการกำหนดแกนนำนักเรียนมีบทบาทเป็นผู้ชักชวนการเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นควรสำรวจความต้องการหรือความพอใจของนักศึกษาก่อน ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรม ให้ทราบโดยทั่วถึงและทุกช่องทางในวิทยาลัย ควรมีมาตรการที่เข้มงวดในสถานศึกษา ควรใช้วิทยากรอบรมที่เก่งและมีความหลากหลาย ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมไม่ควรนานเกินไป ควรพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายจากหลายสาขาวิชา รวมทั้งควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในสถานศึกษาบ่อยครั้ง ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาดังต่อไปนี้

“ให้มีแกนนำนักศึกษาชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น”

“จัดกิจกรรมให้ตรงกับเวลาว่าง หรือคาบกิจกรรมของแต่ละห้องเรียน”

“หาวิทยากรที่เก่งมาบรรยายให้ความรู้ เช่น พระสงฆ์ที่เทศน์ดี ๆ”

“จัดอบรมหรือกีฬาสั้นบ่อย ๆ จะทำให้นักศึกษารักสามัคคีกัน”

“น่าจะสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการร่วมกิจกรรมว่าต้องการแบบไหน”

“วิทยาลัยต้องใช้สื่อทุกช่องทาง แจ้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น”

“จัดนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมให้พอ ๆ กัน ไม่ให้มากน้อยต่างกันในแต่ละวิชา”

3.3 ด้านสังคม

ปัญหาและอุปสรรค นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ทำให้ไม่มีโอกาสหรือไม่กล้าเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลคือ การไม่มีเวลาว่าง การไม่กล้าแสดงออกต่อสาธารณะ การที่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรม กลัวตำราวจ ไม่ได้รับข่าวสารการจัดกิจกรรม กลัวภัยอันตรายที่จะเกิดแก่ตนเองและครอบครัว กิจกรรมที่จัดขึ้นมีน้อยมาก รวมถึงการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดีเพียงพอ ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาดังต่อไปนี้

“ไม่มีเวลาว่าง เนื่องจากต้องทำงานช่วยทางบ้าน”

“เพราะคนเยอะ จึงอายไม่กล้าแสดงออก”

“ไม่มีแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรม”

“ไม่ทราบข่าวต่าง ๆ ที่จัดกิจกรรมในหมู่บ้านชั้น รู้เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น”

“ไม่คนคัดเลือกให้เข้าร่วมด้วย”

“ไม่ค่อยเห็นจัดกิจกรรมเลย นาน ๆ จะมีสักครั้ง แล้วก็มีแต่ผู้ใหญ่เล่นกัน”

“อาย ไม่กล้าแสดงออกในหมู่บ้านของเราเอง”

ข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามีส่วนร่วม นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อให้มีโอกาสหรือกล้าเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาล โดยให้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้บ่อยขึ้น ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรมผ่านสื่อทุกช่องทางให้ได้รับทราบอย่างทั่วถึง ให้มีการจัดรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณกับผู้ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การจัดกิจกรรมควรหลีกเลี่ยงเวลาเรียนของนักศึกษา รวมถึงข้าราชการตำรวจควรประชาสัมพันธ์การทำงานให้มากขึ้น ดังมีตัวอย่างคำตอบของนักศึกษาดังต่อไปนี้

“จัดกิจกรรมให้ตรงกับวันหยุดหรือเวลาว่าง”

“ทำการประกาศเสียงตามสายในชุมชน”

“จัดให้มีการมอบรางวัลให้กับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านนี้มาก ๆ”

“จัดกิจกรรมให้บ่อยมากขึ้น เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้าร่วมบ่อยกว่าเดิม”

“จัดคนเข้าร่วมกิจกรรมไม่ให้มากเกินไป อายเขาไม่กล้าแสดงออกมาก”

“ตำรวจต้องทำงานให้เห็นมากกว่านี้ ต้องเป็นมิตรกับประชาชนด้วย”